Captain Punkkari

Lankkulahden taru

Ensimmäinen Lankku ja Kuiskausten Kallio

PROLOGI: SATAMA, JOKA MUISTI
Lankkulahti.
Maailmalla Plank Bay.
Vanha telakka ja vilkas kauppasatama.
The Pride of Plank Bay.
48 metriä puuta, koneita ja seikkailua.
VURRR...
Captain Punkkari
Kotisatama näkyy. Miten koneet jaksavat?
Sitruunat hupenevat, kapteeni!

Aallokko-Arttu. Keksijä ja koneiden rakentaja.
Mittari käy matalalla.
Vielä yksi.
Villasukat pitivät piirit lämpiminä ja oikosulut loitolla.
TIK!
Kyllä tällä laituriin päästään.
ZZZT!
Tennispallosta Arttu oli rakentanut suunnistuslaitteen.
Laituri löytyi!
Eve! Tuuli sivulta.
Ranskalainen logiikka hoitaa loput!

Eve. Viisas suunnistaja, joka puhui kymmeniä kieliä.
Sydän jaksaa satamaan asti.
Kymmenen astetta oikeaan!
Hei! Potkurit hitaammalle!
Kampaukseni on juuri valmistunut!
Arttu, pidä virta tasaisena.
Hyvä, Eve. Sinä tunnet tuulen.
Siivet kiinni. Lasketaan pehmeästi.

LOISK...
Koneet hiljaa.
Köysi kiinni!
Kiitos. Jokainen teistä toi meidät kotiin.
Erilaisuus oli heidän voimansa.
Kotona ollaan.
Meillä on tarinoita, joita maailma ei ole vielä kuullut.
Sinä yönä sen vanhin muisto kutsuisi heidät kauemmas kuin yksikään meri.

Moottori ei vuoda.
Se vain hukkaa
sitruunoita.

Arttu,
meri ei jätä
tassunjälkiä.

Eikä tämä jälki
ole minun.

Pysy lähellä.

Laiva jäi satamaan.
Puun muisto vei heidät
menneisyyteen.

Kauan ennen Lankkulahtea eli muinainen kissa.
Aava oli Even esiäiti.
KRAK!
SPLASH!
WHUMM!

Jos aiot syödä minut, olen täynnä sitkeitä luita.
Miau.
Hieman hellävaraisemmin. Nämä ovat kuninkaalliset sulat.
KLIK.
Tuo Aava sisään.
Tämä ovi ei avaudu voimalle. Se avautuu myötätunnolle.

Se ei seuraa minua. Se seuraa seitsemättä säveltä.
Silloin niitä ei piiloteta.
AA-AA-AA!
KRAAASH!
Muinainen kissa antoi voimansa suurelle puulle.
Sukupolvia myöhemmin puun perintö siirtyi Sigridille.

Sinäkö rakensit tämän kaiken?
Lankku kerrallaan.
KRRRAAK!
Jää nielee rannikon.
Sitten lähdemme ennen kuin se nielee meidät.
Routasyke ajoi heidät merelle.
AURELIA MAGNUS
Aurelia ei kestä tuota!

Pidä kiinni, Sigrid!
KRAK-KOOM!
Se ei kanna kaikkea.
Me selvisimme.
Tästä alkaa Lankkulahti.

Kunnioita lankkua.
Älä jätä kaveria
myrskyn armoille.

Lankkulahdesta tuli
suuri puulaivatelakka.

Vanha kaupunki vajosi mereen.
Lankkulahden voima
jäi elämään puussa.

Viisituhatta vuotta myöhemmin.
Puun perintö heräsi
Punkkarissa.

Onko hän minun
pikkuveljeni?

Hän on
meidän pieni
punkkarimme.

Punkkari varttui laivojen keskellä.
Sinusta tulee vielä oppinut kissa.
Opiskelen. Mutta minun paikkani on merellä.
Hiirimestäjänä aloitat.
Työ, opiskelu ja säästäminen veivät aikaa.
Tästä alkaa minun laivani. Ensimmäinen lankku.
Ja kapteeni tarvitsee suunnistajan, joka osaa lentää.

Minä rakennan.
Minä löydän tien.
Tarvitsette jonkun, joka korjaa molemmat.
Työtä, riitoja ja korjauksia.
Vuosi kului.
Laiva kantoi heidän kaikkien jäljen.
Selittääkö tämä myös ne kahdeksantoista kynttä?
Ei vielä.
Puun muisto päättyi.
He olivat taas omalla laivallaan.

Lankkulahti kutsui meidät syystä.
Näillä pääsemme liikkeelle. Emme pitkälle.
Sitten etsimme voiman, joka kestää.
Minne suuntaamme, Captain?
Sinne, minne ensimmäinen lankku osoittaa.

Sitruunat valmiina!
Villasukat estävät oikosulut?
Siksi on varasukat.
PUMMM!
Ankkuri ylös.
Siivet auki!
Sitruunahapot tapissa!
VRRROUM!

Sumu ei peittänyt ääniä.
Se kuunteli niitä.
Ääneni... katosi.
Jokin vanha kutsuu meitä.
Valot pois.
Maata näkyvissä!

Kuiskausten kalliolla rahalla ei ollut arvoa.
Paljonko?
Mitä tarinasi maksaa?
Ne eivät ole lyhtyjä.
Ne ovat muistoja.
Ja te tuotte minulle harvinaisen.

Kolme ikuista sitruunaa. Kypsyvät joka aamuksi.
Niillä laiva voisi lentää minne tahansa.
Vanhaa Lankkulahden tammea.
Arvokasta. Ei tarpeeksi.
Kuningattaren sulka?
Ei.
Muiston, jonka luovuttaminen tekee kipeää.

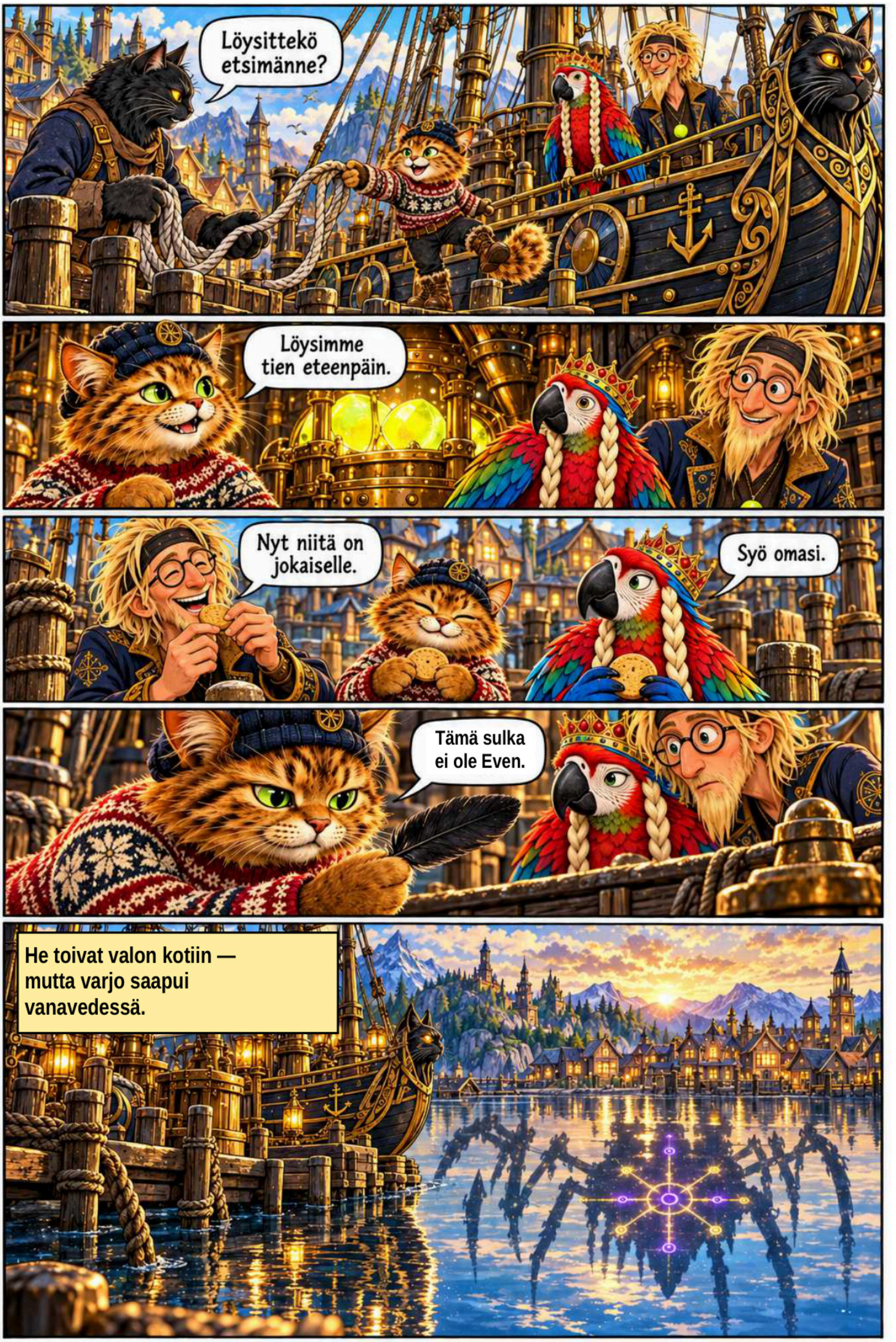

Hän oli kantanut tätä yksin vuosia.
Kissa ei rakenna taivasta!
Sinun ei tarvitse maksaa tätä.
Lähdetään kotiin.
Silloin olin yksin. Nyt minulla on teidät.
Tämän muiston annan.

Kun avain kääntyy, et saa muistoa takaisin.
Käännä.
TIK.
Muisto irtosi hänestä.
Punkkari... silmäsi!
Kauppa on tehty.

Pidä niistä parempaa huolta kuin itsestäsi.
Mittari ei tunne näin suurta lukua.
Meitä seurataan!
KLANG!
Sain ne!
Kaikki laivalle!

Minä pidän tien auki!
Ikuinen sitruuna kytketty!
Tie loppuu!
Sitten teemme uuden.
Se juoksee ilmassa!
PAM!
PAM!
PAM!
PAM!
Sitruunaloikka oli syntynyt.

Nyt virta kestää.
Ensimmäinen piirustukseni... En muista sitä iltaa.
Sitä muistoa emme saa takaisin.
Me olemme tässä.

Löysittekö etsimänne?
Löysimme tien eteenpäin.
Nyt niitä on jokaiselle.
Syö omasi.
Tämä sulka ei ole Even.
He toivat valon kotiin — mutta varjo saapui vanavedessä.